

עין משפט
נר מצוה
לד:

כ א מ"ה מ"ה מהלכות
 תפלה הלכה י:
 סא ב מ"ה שם ה' יג סנה
 עין יט:
 סב ג מ"ה שם ה' יד ופי'
 הלכה ה עושין ארץ
 ס' קלס ספיק א:
 ד (טור ארץ ס' קמ ושרש
 ס' קמ ס"ג):
 סג ה מ"ה ס' מהלכות
 תפלה סנה שם טור
 שרש ארץ סמן קל ספיק
 א:

כד ו מ"י פיו מהלכות
 דעות הלכה ב:
כה ז מ"י פיו מהל'
 תשובה הל' ו:
כו ח מ"י פיע מהלכות
 תשובה הל' ז וס"ב
 מהל' מלרש הל' ב:
כז ט מ"י פיו מהל' תשובה
 הלכה ד:
כח י מ"י פיה מהל' תפלה
 הלכה ו קמח עקני יז
 עושין אורח כ' צ ספ"ד ד:
 ס"ב ב עושין שס ספי ד:
 ע ל מ"י פ"ב מהל' תשובה
 הל' ה עושין אורח ק"י
 תח ספ"ד ב:

מוסף רש"י

[illegible]

הודו עלך אין עומדין

רבינו חננאל

קרה על אים שטאר
והקודם שבע אים ארץ.
פי, ורקלע היתח בידם
ורקדה על אים ומסדק
לפי אקרא, לאביר ורבא
דמלי אצלו. פי, לא הוי
שמים מיהם בקרקע
להיא, אים מלי על צד.
דאמר קרא בורא פי
שמים, פי, המהפלה דאח
שפתחו עשו תובלה,
בידו שנסמעת מלתה,
אמר בורא פי כהנא חצין
גור, אים בורא חצין
על מאן דמלי בקפא.
מירש, כמו שדא אר חוב.
מליה מליה

אין עומדין פרק חמישי ברכות

קִירְדָה עַל אַפִּים. וּמִיָּמִי קָרָא אֶע"פ דְּלֹאשְׁכֻן" נָמִי עֲנִין אֲחֵר
 יֵשׁ לומר דָּקִים לִיה מִקְהֵלָה דְקִידָה עַל אִפִּים וּמִיָּמִי קָרָא
 דְּמַסְעִיו: חֲזִינָא **לֵאבִי** וְרַב דְּמַסְעֵו אַצְוִלִי. פִּירוּשׁ שְׂהִי מִטָּין
 עַל לִפְתִּי: **יִכְוִין** לְבֹו בִּרְחֻת מִתָּן. וְהָא דְלֵאמֹרִי בְּסוּף פִּקֵּ"ה
 דָּק (ל): לְעוֹלָם יִמּוֹד אֲדָם דַּעֲמוּ אִם
 יִסּוּל לְכִין יִתְפַּלֵּל וְאִם לֹא אֵל יִתְפַּלֵּל
 שׁ לְפָרֶס יִתֵּם נָמִי בִּלְחֻת מִתָּן:
חֲצִירָף עַלִי אֲנָן דְּמַסְעִי בְּבִקְתָא.
 וְהָאֵל הַכְּמִי וְיֵאֵל יִתְקַן
 לְשׁוֹת בְּשֵׁדָה (בְּרַחֲמֵי דֵי) יִי"ל דִּהִס
 מִיָּרִי בְּהָר הַמּוֹרִי: כְּדִמְרִי בְּפִתְקֵי
 כִּלְהָשָׁה (דֵי מַסָּה) לֹא מִתְקַן
 שְׂקִירָא שְׂדֵה וְכו' אֲ"נִי בְּקִתָּא דִּהִס
 מִיָּרִי בְּקִתָּעָה בְּמִקּוֹם שְׂרַגְלִין שֶׁ
 נָמִי אֲדָם לְעִזּוֹר וְהוֹלֵךְ דְּרִמִּים:
בְּסוּר הַפֶּה. וְעַמְמָה לִפִּי שְׂאֵל
 מִתְבָּשִׁי עַל חֲטָאוֹ אֲלֵל אִם
 מִפְּרַשׁ חֲטָאוֹ דּוּמָה שְׂאִינוּ מִתְבָּשִׁי
 עֲלֵינוּ וְאִמְרִין לְעִיל פִּקֵּר קִמָּה
 דִּי (י): כֹּל הַשְּׂעֵה דְכֵר וּמִתְבָּשִׁי
 מוֹחֵלִים לוֹ מִדִּי:

הדרן עלך אין עומדין

לכסוף רבא כרע בהודאה תחלה וסוף אמרי ליה רבנן
אמר להו חזינא לרב נתנן דכרע וחזינא ליה רבנן
וחתניא י'הכרע בהודאה הרי זה מגונה היא בהודאה
בהודאה ובהודאה של הלל הרי זה מגונה כי תניא
מרתני' המתפלל וטעה סימן דרע לו ואם שלל
לשולחי מפני ששולחו של אדם כמותו אמרו עליו
שגוריה מתפלל על תהלים ואומר וזו חזי וזה אמרו
להם אם שגוריה תפילי כפי יודע אני שהוא מקובל
שהוא מטורף: גמ' אהייא א"ר חייא אמר ר' ספר
בבבבות איכא דמתני לה אבריתא המתפלל יצריך
שיי' יכול לכוין בכולן יכוין את לבו בבאחא א"ר חייא
דרי דבי רבי בבבבות: אמרו עליו ר' עקיבא תנינא אמר
הושע בן לוי דאמר קרא יברא גיב שפתים שלום של

ה' ורפאתיו א"ר חייא בר אבא ז"א ר' יוחנן יכל הנב
לעושה פרקמטיא לת"ח ולמהנה ת"ח מנכסיו אבל
עשה למחבה לו ואמר רבי חייא בר אבא אמר ר
המשיח אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים וזול
מות המשיח אלא שעבד מלכיות כלבר שנאמר
ז"א ר' יוחנן כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לבעל
ולחך ופליגא דר' אבהו דא"ר אבהו מקום שבעלי
שלום שלום לרחוק ולקרוק לרחוק ברישא ודור
מדבר עבירה מעיקרא ומאי קרוב שהיה קרוב לדבר
אמר רבי יהושע בן לוי זה יין המשומר בענביו מי
עדין שלא שלטה בו עין כל בריה שמא תאמר אדר
עדין תלמוד לומר ויגדר יוצא מעדין להשקות את ה
ד"ג שגר שני ת"ח אצל רבי חנינא בן דוסא לבקש
עליו רחמים בירידתו אמר להם לכו שחלצתו חמה
אלא בן נביא אנכי אלא כמקובלי אס שגוריה תפלת
מטורף ישבו וכתבו וכווננו אותה שעה וכשכאו אצל
אלא כך היה מעשה באותה שעה חלצתו חמה ו
דוסא שהלך ללמוד תורה אצל ר' יוחנן בן זכאי וחל
ייתה הניח ראשו בין ברכיו ובקש עליו רחמים וחיי
ראשו בין ברכיו כל היום כולו לא היו משגיחים ע
לאו אלא הוא דומה כעבד לפני המלך ואני דומה
דבי יוחנן אל יתפלל אדם אלא בבית שיש שם
נגד] ירושלם אמר רב כהנא ר' חציף עלי מאן דמצע
חמטא שנאמר יאשרי

הדרן עלך אין עומדין

התעניית צבור נפל כולי' עלמא על אפייהו רב לא נפל מאי טעמא דצפה של אבנים היתה
ששמאל (ואנא) אמר עליה אי אתה משתחוה אבל אתה משתחוה על אבני בית המקדש
לוי סטירה י' אתא רבע על סטירה: אמר ר' (יששת) [כתנא] בתיקא עלא מאן דמרשח
טעמא וכתוב (ושלי) חסכה פשעי' לא יצילי לא קשיא כאן בחטא מפרדסם כאן בחטא

יבסן גדול בסוף כל ברכה. כל מה שהוא גדול ביותר דרך להכניע ולהשפיל עמו: אינו זוקף. עד שימזור: קם מלפני מוצה' מברכה. וישיה דקרה ויהי ככלות שלמה להפסל והדור קם מברכה: ארס. לשון משמעת משמע: דמלו אלזוי. כשפועל על פניהם אלא פושעין דיהם ורגליהם אלא ממין על דניהן: כחפס. כרע: חויגה לרב נתמן דכרע. חתלה וסוף: כסודאס דפלו. הדור להי' מ' טוב: חתני' אס שגורס. אס סדורה פתחי כפי מברכא ואיני נכסל ותחמינו טובת מלכי אפי' פל מה שאני חפץ להחיות בתחומים: סבוא חטאי

החולה. (לשון אחר) לשון טורפים
לו חתלתו בפיו (שם) כלומר התפלה
הסתכלו עליו מטורפים וטורדה ממנו
ואינה מקובלת: **גמ'** אסירה. היבטא
ובאחו מן הכרסות ודו טעות סימן
רע: **באבוס**. שהוא חתלת התפלה
רמו הוא שאין חפץ בה: **בורא ניב**
ספסס. כשהניב ברא חבלים
מוקטע על השלס: **לא נתבאול**.
הטובות והנחמות: **עין לא ראסה**.
לא נראים ולא נגלים לשום בריא:
רמוק. שיהיה רמוק כל ימיו מן העצירה
דישמו לדיק מעיקרו: **חללנו חסה**.
שלפחו ויטלה מנוצו חתמה הרה
החולי הקודשו. חללנו לשון חללך מהם:
לא חסרסה. שעה: **כעבד**. בן בית
נכנס ויולא שלט בנשות: **כשר לפני**.
שאר רגיל לשון ללל לפני:
חלונות. שגורמין לו שיכין לבו שהוא
מסתכל כלפי שמים ולבו נכנע:
דמלי בבקסא. בנקה. ששכח
במקום לניעות חלה עניי חמת מלך
ולבו עשיר:

הדרין עלך אין עומדין

ים כולן לא נתבנאו אלא למשיא בתו לחמלד חכם
תלמידי חכמים עצמן⁵ עין לא ראתה אלהים וזולתך
י יוחנן⁶ ככל הנביאים כולן לא נתבנאו אלא לימות
ופליגא דשמואל⁷ דאמר שמואל⁸ "אין בין העוה"ו"
לא יחדל אביון מקרב הארץ וא"ר חייא בר אבא
תשובה אבל צדיקים גמורים עין לא ראתה אלהים
תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדין שנאמר
קרב ורבי יוחנן אמר לך מאי רחוק שהיה רחוק
עבירה⁹ ונתרחק ממנו השתא¹⁰ מאי עין לא ראתה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(ב) גם' לדבר עבירה מעיקרה
ותרחק:

הגהות הער"א

(א) גם' כהן גדול תחלת. כ"ב
והוא :

מוסף תוספות

א. ובחוס' ר"ש כתב,
וא"ת השתחאזה נמי
הא כתיב אפים ארץ
ישתחו לך, ואומר רבינו
יעקב דקים ליה וכו'.
ג. ובחוס' ר"ש הוסיף,
והיינו באבות כדאמרין
הכא.

רַב נִיסִים גֵּאֹחַ

אמר ר' חייא בריה דרב
הונא חזינא לאביי
ורבא דכי נפלי על אנפיהו
מצלו אצלויהי, איתא במס'
מגילה בס' הקורא את
המגילה עומד יושב ודף (נ)
רב איקלו (לביח) (לבלל)
(נח) דבין משרא בס' רב